

Cốt truyện: Vịnh World.

- Khu vực 1: "Tamilite" - Viên đá lửa ác ngục

Khởi hành về phía Tây Nam, hướng về phía ngọn núi lửa Tamilite, cảnh quan xung quanh cát cát cát.

Nơi đây không còn tồn tại bất kỳ loài động vật nào
trừ chỉ có một loài cát quý xưởng rất kinh tởm.

Nhiều con thú xem ra ~~thú~~ chia thành
nhiều chủng loại khác nhau, gồm:

- Quái thú bay (Flying Skeletal Monster)
- Thủ bô sát (Skeletal Reptile)
- Sâu đất (Skeletal Worm)

Trên đường đi, chỉ riêng cách quan cung khiên main
không khởi ngục nhiều. Dùy là lặn lội trên tảng
sóng bờ biển này. Con đường dài cầu di gửi len nhiều
kỉ niệm thơ ấu, khi còn là cậu nhóc và từ
hôm nay trong tay cha mẹ. Tắc lối giờ
đây, cậu khẽ cảm ơn cha mẹ giúp họ nua rát.

Nghĩ lại, trong lòng main có gì đó chung xưởng.
~~Còn~~ Cứu đỡ hết con đường dài từ lúc nào

Không hay. Trước mắt của cô ta là một khung
mênh mông bát ngát, không có lấy một bóng người.
Nhưng hàng cây thì ngay cũng thưa thớt, khó
hết, u rũ. Cái thiên nhiên như muốn cảnh báo
mình về sự nguy hiểm tiềm tàng ở phía trước. Cứu
để một lúc nhìn xung quanh, không có ai cả.
Quay sang trái, cầu thay với bờ kè bên kia
đang ngả nghiêng nặng nề, lật cuộn cuộn
~~qua~~ trên bờ xuống ngõ rẽ. Nhìn sang phải, vò
số cột đường nham nhở nhau phun lên không
mây, đồng thời toả ra làn khói đen đe dọa hãi
đến hàng cây số. Nhìn ~~và~~ phía sau, cầu đã
không còn thấy bóng của mình nữa rồi. Thiên
tại, mìn đang đứng ở giữa đồng không móng
quanh, nơi mà sinh mệnh chỉ là cỏ rác, và kể
mạnh sẽ cố đập tắt cái, trong khuỷu yết bì
tiêu diệt. Cứu chót nghĩ: "Nếu mình ném lại
ở đây, thì có ai nhớ tới không nhỉ?" Cứu bám
khoan, nhưng ngay lập tức chìm đứt suy nghĩ
dưới bùn tiếp.

Đến hơn 10 ngày mai lung bàt chốn đất
ngục này. Cứu gối nỗi này là "cứu ngục" cũng
có lí lẽ riêng. Trong hơn 1 tuần lê qua, hinh
anh đồng với nhau để tranh giành miếng
còn da lìa xa là đối với câu. Hứng xâu
xé nhau, hít cát, mồi tiếng kêu đèn đóm, cá
sử dụng mọi sức bình sinh để sinh tồn. Đó là
diễn mà mai sẽ còn gặp nhiều lần trong suốt
chuyến đi. Cứu cầm thấy mình thoát may mắn
khi không trở thành con mồi của những kẻ cướp
ăn cắp. Nhưng biết đâu, ngày mai thời tiết
đưa trong số chúng sẽ sa vào mặt câu, ngay
nghìn đèn lấp một thoáng thì cũng không còn
cứu phải luôn duy trì cảnh giác.

Bên cạnh sự khẩn thiết của cuộc chiến sinh tồn
mai còn phải chống lại cái nóng đến cháy da
cõi nhau lên bầu trời, không có bài kỉ thiêng
cả, kẻ cài Mặt Trời. Thay vào đó, chỉ là một
bầu trời đen kịt, giam giữ toàn bộ hơi thở
tôi ta. Cơn nóng này đủ để làm cát nồng
cố thán tri khỏe mạnh nhất cũng phải lao đao.

Dùi mài main mồ dèm dù, tiếng bước chân cùng
dèm nặng nề hơn. Khoảng nhường thế, có khi dèm
đèn, từ sau trong những hố dùng nhầm thoát ra
niêng la héo thui thiệt. Tiếng lối kêu cứu, lối
nguyễn rủa cát cát liên tục vào tai main. Bí
trí tâm về cá thể xác lén tinh thần, cái đã già
mệt mỏi rồi. Đã mấy ngày liên cùu chưa ngủ
thức ăn và nước uống cũng đã can kiết từ hôm
qua. Ai mà ngờ được ngọn núi nóng chung
với gần bức chái lò cách đó hàng trăm
rãnh sô như vậy. "Nính phải có gác, vì sii
mạnh ấy!" - Cứ hé to vào khoảng không rõ
định, rồi ngực ngực trước thêm. Da Mysmist.

Main mồ mặt ra, nhìn vòng quanh. Cứ
đang ở nơi nào đây? Xung quanh thật là lầm
"Chung lê đây là bên trong Da Mysmist?"
Trông chung khác gì một căn nhà thường dân
còn nhỏ vại khác trước, cầu đường lát bát trên sỏi
nguyên rộng lớn, vách mài giờ đây, mọi nơi chia
biết là nơi nào. Trong khi main đang bùi bùi với
sự vật xung quanh, đột nhiên tiếng của "Cô Kit" van